

वास्तुयज्ञके । दीक्षायामाङ्गिके ऋत्वे जेत्वे श्रीपुरुषोत्तमे ।
सामन्त्राङ्गे यजुःत्राङ्गे ऋत्वेत्यविचारणे । इत्यष्टाविंशति-
स्थाने तत्त्वं वक्ष्यामि यत्नतः” । [अष्टकोणादयोऽप्यत्र ।
अष्टार त्रि० अष्टौ अरा इव कोणा यस्य । अष्टकोणे । अष्टा-
अष्टारचक्रवत् पु० अष्टारमष्टकोणं चक्रमस्यस्य महत्पु मस्य
वः । अष्टकोणचक्रधारके जिनभेदे ।

अष्टाल पु० षोडशभेदे अष्टशब्दे विवृतिः ।

अष्टावक्र पु० अष्टकत्वोवक्रः वृत्तौ संख्या सुजर्धपरा पृ० दीर्घः ।
ऋषिभेदे स च उद्दालकशिष्यकहोदयुषः । तदुत्पत्तिकथा भा०
व० १३२ अ० । “उद्दालकस्य नियतः शिष्य एको नाम्ना
कहोड इति विश्रुतोऽभूत् । शुश्रूषुराचार्यवशालुवर्त्सी दीर्घं
कालं सोऽध्ययनञ्चकार । तं वै विप्रः पर्यचरत् स शिष्य-
स्ताञ्च ज्ञात्वा परिचर्यां गुरुः सः । तस्मै प्रादात् सद्य
एव श्रुतञ्च भार्याञ्च वै दुहितरं स्वां सुजाताम् । तस्यां
गर्भः समभवदग्निकलः सोऽधीयानं पितरञ्चाप्युवाच ।
सर्वां रात्रिमध्ययनं करोषि नेदं पितः सम्यग्विोपव-
र्त्तते । वेदान् साङ्गान् सर्वं शास्त्रैरुपेतानधीतवानस्मि
तव प्रसादात् । इहैव गर्भं तेन पितर्ब्रवीमि नेदं त्वत्तः
सम्यग्विोपवर्त्तते । उपालम्बः शिष्यमध्ये महर्षिः स तं
कोपादुदरस्यं शशप । यस्मात् कुक्षौ वर्त्तमानो ब्रवीषि
तस्माद्ग्नो भविताऽस्यदकलः । स वै तथा वक्र एवाभ्य-
जायदष्टावक्रः प्रथितो वै महर्षिः” । सचाष्टावक्रसंहिताकारी
अष्टावक्रोय न० अष्टावक्रमधिकृत्य कृतः ग्रन्थः छ । भा०
व० प० १३२ अध्यायमारंभ्य अध्यायत्रयात्मक
ग्रन्थभेदे यत्र वादेन वन्दनं जित्वाऽष्टावक्रेण वन्दित्परा-
जितं तेनैव जलेनिमज्जितं पितरं कहोडनामानं सुनिं सो-
चयामास तेन प्रसन्नेन पित्रा तस्याष्टवक्रतादूरीकरणेन सौम्या-
कारता कृतेति वर्खितम् ।

अष्टि स्त्री अस्यते भूमौ क्षिप्यते अस-क्तिन् पृषो० षत्वम् ।
(आष्टि) इति ख्याते १बीजे, २षोडशाक्षरपादके ऋन्दोभेदे
च । “अष्ट्यष्टी ततः सृष्टे” वृ० र० । अक्ष-व्याप्तौ-
क्तिन् । ३व्याप्तौ । अश-करणे क्तिन् । ४भोगसाधने देहे
“शतशरदीया युष्मान् न जरदपर्यथासम्” यजु० ३४.५.२ ।
जरती अष्टिः शरीरं यस्य “वेददी० अष्टेः षोडशाक्षरपा-
दत्वेन तत्संस्थासास्यात् ५ षोडशसंख्यायां दैतत्संख्येये च ।
“समाद्रिपञ्चाङ्कदिने विवाहाद्बधुप्रवेशोऽष्टिदिनान्तरात्वे ।
इति बृह० चि० फलाभ्यन्तरस्यास्थित्युक्तानां शवाची
तृथकारमध्यः अष्टिशब्देन ज्यायान् अस्थित्यतया तस्या-

ष्ठित्वम् । तकारयुक्तः पाठस्तु असमीचीनः । रसमयस्य त्वग-
च्छादेरभावात् फलमेव रसं पिबतेति” भाग० टी० श्रीधरः ।

अष्टा स्त्री अक्ष्यते चाख्यतेऽनया अक्ष-करणे ष्टन् । १प्रतोदे
“शुनमद्रासदिङ्गय” ऋ० ४, ५७, ४ । “अष्टांप्रतोदम्” भा०
२रथचक्रावयवभेदे च । “अष्टां पूषा शिथिरास्तु सुहरीवृजत्”
ऋ० ६, ५८, २ । “अष्टामारामिति” भा० ।

अष्टीला स्त्री अष्टिस्तत्तुल्यकठिनाग्रसानं रा-क रस्य लः
दीर्घः “आध्मापयन् वस्तिगृहं रूढ्वा वातसलोन्नताम्” ।
कुर्त्यात्तीव्रार्चि मधीलां मूलस्य मार्गरोधिनीमिति वैद्यकोक्त-
लक्षणयुक्ते वातजन्ये १ व्याधिभेदे । २ मूलाघातरोगभेदे सुश्रुतः
तल्लक्षणादि तत्र यथा “अथातो मूलाघातप्रतिषेधमध्यायं
व्याख्यास्यामः वातकुण्डलिकाठीला वातवस्तिस्तथैव च”
द्वादशभेदानभिधाय लक्षितं यथा “शङ्खमार्गस्य वस्तेषु वायु-
रन्तरमाश्रितः । अष्टीलावद्वहनं यन्त्रिं करोत्यचलसुप्तमम् ।
विण्मूलानिलसङ्गश्च तत्राधानं च जायते । वेदना
जायते वस्तौ वाताधीवेति तां विदुः” । श्वक्तुलाकारे
पाषाणखण्डे च । तदाकारत्वेन वाताधीलाया अपि तथा-
त्वम् “ततो जज्ञे मांसपेशी लोहाधीलेव संहता” भा० आ०
प० ११५ अध्या० । मूलाघाते लीवत्वमपि भेदनं दीपनं
हृद्यमानाहाठीलसुप्तम्” सुश्रुतः ।

अष्टीवत् पु० नास्ति अतिशयितमस्थि यस्मिन् महत् पृषो०
नि० । (आंठु) इति ख्याते जानुर्वीः सन्धिस्थाने ।
अष्टीवनौ परिकुत्सपौ च देहे” ऋ० ७, ५०, २, जरुभ्यां
ते अष्टीवङ्गां पाणिभ्यां प्रपदाभ्याम्” अथ० १०, १६३, ४,
अस्य जरुपूर्वपदत्वे इत्थे १ अदन्तता जर्वीवं न० ।
“चत्वार्थर्वीवादिनि” शत० ब्रा० । २ षीवङ्गिणे त्रि० ।

अस दीप्तौ अक० ग्रहणे गतौ च सक० भादि० उभ० सेट् । असति ते
आसीत् आसिष्ट । “लावण्य उत्पाद्य इवास यत्नः” कुमा० ।

अस विद्यमानतायाम् अदा० अक० पर० सेट् । अस्ति सतः
सन्ति असि स्थःस्थ अस्मि स्वः स्मः । स्यात् सुः । अस्तु
स्ताम् सन्तु एधि-असानि । आसीत् । अस्य असावधातुके
भादेशः । तेन भूधातुवद् रूपम् । विद्यमानता च काल
संबन्धधारणं तदुक्तं हरिणा “आत्मानमात्मना बिभ्रदस्ती-
व्यदिश्यते । अन्तर्भावाच्च तेनासौ कर्मणा न सकम्पकः”
“अस्त्युत्तरस्यां दिशि देवतात्मा” कुमा० यच्चावहासार्थम्
सत्कृतोऽसि गीता” “प्रपन्नोऽस्मि खैरं रतिरसमहानन्दनिर-
ताम्” श्यामास्तवः । “स्याद्वा संख्यावतोऽर्थस्य ससदायो-
ऽभिधायकः” फण्णिभा० “स्यातामसित्वे सित्वे च सहज